इह 'एव तावत् तिष्ठामि, यावद् आयात्य् असौ शठः,
इत्य् आलोच्य स तत्र 'एव तस्थौ छन्नो विदूषकः । 167
प्रव्राजकश् च गत्वा 'एव वातायनपथेन सः
प्रविश्य 'अन्तःपुरं प्राप सुप्तां निशि नृपात्मजां । 168
आययौ च गृहीत्वा तां गगणेन तमोमयः
कान्तिप्रकाशितदिशं राहुः शशिकलाम् इव । 169
हा तात हा 'अम्ब 'इति च तां क्रन्दन्तीं कन्यकां वहन्
तत्र 'एव देवीभवने सो ऽन्तरिक्षाद् अवातरत् । 170
प्रविवेश च तत्कालं वेतालं प्रविमुच्य सः
कन्यारत्नं तद् आदाय देवीगर्भगृहान्तरं । 171
तत्र यावन् निहन्तुं तां राजपुत्रीम् ईषेष सः,
तावद् आकृष्टखड्गो ऽत्र प्रविवेश विदूषकः । 172
आः पाप मालतीपुष्पम् अश्मना हन्तुम् ईहसे,
यद् अस्याम् आकृतौ शस्त्रं व्यापारयितुम् इहसि । 173
इत्य् उक्त्वा 'आकृष्य केशेषु शिरसू तस्य विवेल्लतः
प्रव्राजकस्य चिच्छेद खड्गेन स विदूषकः । 174
आश्वासयामास च तां राजपुत्रीं भयाकुलां
प्रविशन्तीम् इव 'अङ्गानि किंचित् प्रत्यभिजानतीं । 175
कथम् अन्तःपुरं रात्रौ राजपुत्रीम् इमाम् इतः
नयेयम् इति तत्कालं स च वीरो व्यचिन्तयत् । 176

Digitized by Google